

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 30. marts 2011
Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2011-150-2105
Dok.: LBN43907

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 398 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 30. november 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfoed (EL).

Lars Barfoed

/

Carsten Kristian Vollmer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 398 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Hvor mange har indtil nu vidnet i sager om menneskehandel, og hvad er der sket med disse vidner under sagen og efterfølgende?”

Svar:

Rigspolitiet og Rigsadvokaten har oplyst, at politiet og anklagemyndigheden ikke er i besiddelse af statistiske oplysninger om, hvor mange der har vidnet i sager om menneskehandel, og hvad der er sket med disse vidner under sagen og efterfølgende. En fyldestgørende besvarelse af spørgsmålet ville således forudsætte en manuel gennemgang af alle sager om menneskehandel og i givet fald et større, ressourcekrævende arbejde med henblik på at afdække det videre forløb for de involverede i sagen.

Justitsministeriet kan mere generelt oplyse, at politiet efter omstændighederne kan iværksætte en række foranstaltninger med henblik på at beskytte vidner, herunder i forbindelse med sager om menneskehandel.

I tilfælde, hvor der opstår spørgsmål om beskyttelse af et vidne, kan politikredsene således – eventuelt i samarbejde med den overordnede anklagemyndighed og Politiets Efterretningstjeneste – iværksætte beskyttelsesforanstaltninger for det pågældende vidne, f.eks. i form af tilsyn og relokalisering.

I helt ekstraordinære tilfælde, hvor de foranstaltninger, som kan iværksettes af politikredsene, ikke anses for tilstrækkelige, kan Politiets Efterretningstjeneste iværksætte vidnebeskyttelsesforanstaltninger inden for rammerne af det såkaldte vidnebeskyttelsesprogram. Programmet har i sin nuværende form eksisteret siden 2001.

I de mest alvorlige tilfælde kan der foretages et fuldstændigt identitetsskifte, og den pågældende kan eventuelt også hjælpes til et nyt liv i et andet land. For at identitetsskifte skal kunne gennemføres, skal vidnet medvirke til processen og overholde en række konkret fastsatte betingelser. Vidnet skal således være indstillet på bl.a. at afbryde kontakten til sin familie, venner og øvrige omgangskreds, ligesom vidnet må opgive arbejde eller uddannelse. Vidnebeskyttelsesprogrammet kan ikke gennemføres, hvis vidnet ikke overholder disse betingelser.

Det tilføjes, at Rigspolitiet har oplyst, at politikredsene er fuldt ud opmærksomme på de forskellige muligheder for at iværksætte foranstaltninger med henblik på at beskytte vidner.